

bude potřebí uplynutí vždy aspoň pojistné doby pěti let, než pojištěnec dosáhne nároku na dávky v § 4, č. 1, 2 a 3 uvečené.

Toto omezení nelze si však vykládati tak, že by si pojištěnec vůbec nemohl zakoupiti větší počet let než pět, naopak, znění a celý smysl cit. ustanovení svědčí tomu, že jest přípustno zakoupiti si za účelem zvýšení nároků nad zákonnou výměru i větší počet let než pět, při čemž ovšem ze zakoupených let smí na zkrácení čekací lhůty započteno býti jen tolik, aby čekací lhůta nebyla zkracována pod pět roků.

Nebyl tedy posl. odst. § 31 cit. zák. překážkou tomu, aby si byl Bedřich H. nemohl zakoupiti za účelem zvýšení čák nad zákonnou výměru více než pět roků. Zakoupil-li si tedy imenovaný skutečně léta od 1. ledna 1897 do 31. prosince 1907, o čemž mezi žal. úřadem a st-lem není sporu, a byl-li mimo to před platností zákona pensijního z r. 1906 u náhradního pensijního ústavu od 1. ledna 1908 do 31. prosince 1908 pojištěn, pak jest názor žal. úřadu, že by z této doby vzhledem k posl. odstavci § 31 mohlo přijíti v úvahu pro nashromáždění premiové rezervy u všeobecného pensijního ústavu jen pět roků, v odporu se zákonem.

Vzhledem k tomu musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno dle § 7 zák. o ss.

Č. 1294.

Administrativní řízení: Skutečnost, že určité rozhodnutí dáno bylo na poštu k dopravě s adresou strany v době, kdy poměry poštovní dopravy byly již dlouho urovnány, nestačí sama o sobě, aby bylo lze míti za prokázáno, že rozhodnutí ono straně také skutečně bylo doručeno.

(Nález ze dne 12. dubna 1922 č. 5037.)

Věc: Zastupitelstvo obecní v B. proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze stran věcného nákladu na českou školu v B.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: — — — — —

Nař. rozhodnutí odvozuje svůj výrok, že školní obec B. jest povinna nésti věcný náklad na českou školu tamže od zřízení do 31. prosince 1920 výslovně a jedine z toho, že dle jeho názoru nabyl právní moci výměr zemské školní rady ze dne 31. listopadu 1919 č. 29.754.

Nss může se proto zaměstnávatí jedine otázkou, zda toto formální stanovisko žal. úřadu odpovídá zákonu a spočívá na řízení bezvadném, a nemohl se zabývatí námitkami stížnosti, pokud se zaměstnávají zejména ve znění, jaké jim blíže dal zástupce stížnosti při veřejném ústním líčení, meritem otázky o závazku k nesení věcného nákladu.

Pokud pak jde o svrchu zmíněný výrok žal. úřadu, uvážil soud toto:

Ze znění nař. rozhodnutí, ze stížnosti i ze spisů správních jde, že formální zřízení této školy stalo se teprve výměrem předsedy zemské školní rady ze dne 28. července 1919 č. —, a to podle § 1 zák. ze dne 3. dubna 1919 č. 189 s b. z. a n., a že zároveň bylo také schváleno otevření této školy již v roce 1918/1919.

Podle § 6 cit. zák. nese veškeren náklad (i věcný) na školu podle § 1 zákona zřízenou z e m ě. Jelikož uvedené rozhodnutí předsedy zemské

školní rady nabylo právní moci, jest patrné, že, dokud uvedený právní základ a povaha školy není pravoplatně změněna, veškeren náklad (i věcný) na školu tuto jde k tíži země a to podle shora uvedeného dodatečného schválení ode dne otevření školy.

Změna uvedeného právního stavu byla zamýšlena rozhodnutím zemské školní rady ze dne 31. října 1919 č. —, kterým škola uvedená byla dodatečně zřízena jako normální škola národní ve smyslu zemských zákonů o školách národních, tedy jako škola, na kterou věcný náklad nese podle § 41 zákona ze dne 24. ledna 1870 č. 17 z. z. ve znění zákona ze dne 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. a i 1906 o b e c školní, pokud se týče cestou repartice přiškolené obce místní.

Tato změna mohla však nabýti působnosti vůči obci toliko tehdy, jestliže dotýčný výrok proti obci nabyt moci práva; že by se tak skutečně bylo stalo, není však podle názoru nss prokázáno.

Neboť ze spisů jest sice patrné, že rozhodnutí zemské školní rady ze dne 31. října 1919 předcházelo komisionální řízení konané dne 11. září 1919 v městské kanceláři v B. podle § 7 zákona ze dne 24. ledna 1870 č. 17 z. z., při kterém zástupci obce B. prohlásili, že »ačkoliv formální postup v příčině zřízení české školy v B. nebyl podle stávajících předpisů zcela nezávadný, souhlasí v důsledku učiněných usnesení obecního zastupitelstva se zřízením školy této«, avšak nehledě ani k tomu, že prohlášení toto nevztahuje se též na dobu minulou, prohlášení to nemůže zbaviti obec nároku na to, aby úřední rozhodnutí na tomto komisionálním jednání spočívající, kterým se teprve stalo rozhodnutí ve věci samé, bylo obci sděleno, a jí tak poskytnuta možnost, aby proti tomuto rozhodnutí nastoupila po případě cestu obrany podáním opravného prostředku.

Obec B. tvrdí ve stížnosti a tvrdila již v řízení administrativním, že rozhodnutí zemské školní rady ze dne 31. října 1919 jí doručeno nebylo.

Nař. rozhodnutí proti tomu má za prokázáno, že obci intimát onoho rozhodnutí byl dodán, a vyvozuje z toho, že ono rozhodnutí nabylo moci práva, tak že obec B. jest povinna nésti věcný náklad na tuto školu až do 31. prosince 1920. Ke skutkovému závěru shora uvedenému (že totiž ono rozhodnutí z 31. října 1919 bylo obci doručeno) dospěl žal. úřad na tom základě, že podle poštovní knihy úřední intimát byl odevzdán na poštu dne 15. listopadu 1919 a že tehdy poměry poštovní dopravy byly už dlouho urovnány.

Ač správnost těchto okolností jde jednak ze spisů správních, jednak jest notorická, nestačí přec uvedené okolnosti k závěru, že onen intimát obci skutečně byl dodán, neboť i za zcela spořádaných poměrů dopravy poštovní není nikterak vyloučeno, a naopak každodenní zkušeností dosvědčeno, že i zásilky poště řádně dodané adresáta nedojdou, ať již se ztratí anebo z jiné nějaké příčiny.

Skutkové zjištění, ze kterého žal. úřad vycházel, jest tedy neúplné, a to, jelikož jde o rozhodující otázku, zda ono rozhodnutí zemské školní rady z 31. října 1919 nabylo či nenabylo právní moci vůči obci — ve směru podstatném.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.